

Н. Станевъ

Нова България

Съединение

Въ миналата книжка на „Вѣнецъ“ разказахме, че по волята на Берлинския конгресъ отъ българскитѣ земи били уредени две български държавици: 1) Княжество България съ граници отъ Дунава до Стара планина и отъ Черно море (Варна) до Цариградъ и Кюстендилъ. 2) Източна Румелия въ Тракия, отъ Стара планина до Родопитѣ и отъ Черно море (Бургасъ) до Ихтиманъ и Рила.

Княжество България си избрало князь Александъръ Батембергъ. Той си назначилъ шесть министри и започналъ да реди и управлява държавата, чиято столица била София. За главенъ управителъ пъкъ на Източна Румелия билъ назначенъ отъ султана Алеко Богороди, който стигналъ въ столицата си Пловдивъ, назначилъ петъ души директори (министри), свикали народно събрание, та и той започналъ да реди и управлява своята малка държава. Но Алеко Богороди, не знаелъ ни да приказва, ни да пише български, та му помагалъ Гавриилъ Кръстевичъ, българинъ, родомъ отъ Котелъ, човѣкъ уменъ и образованъ, училъ високи науки въ Парижъ, знаелъ да говори,